

[Ib Christensen]

der den sag, man gerne vil støtte, ved disse ensidige foranstaltninger, og derved optoner man hele problemet til at være en, om jeg så må sige – undskyld udtrykket – banal Øst-Vest-konflikt, med det resultat at den tredje uforpligtede verden kan trække sig i deres engagement mod Sovjets undertrykkelse af et hidtil neutralt og selvstændigt folk.

Det er derfor vigtigt, at det danske folketing bidrager sit til opinionen ved at komme med en udtalelse, der er så bred som muligt, for lige så vigtigt det er at fastholde en bred verdensopinions tryk mod Sovjet – vi hverken kan eller vil stille militær magt op mod Sovjetunionens undertrykkelse af Afghanistan – lige så vigtigt er det vel også, at vi, inden for det beskedne område vi råder over, nemlig Danmark, optræder i bred politisk enighed i denne sag og ikke formulerer en dagsorden, som vi ved på forhånd vil splitte dem, som ellers kunne samles om en enig afstandtagen fra Sovjets overgreb og lovløse fremfærd. Altså en dagsorden, som kan samle hele eller næsten hele det danske folketing. Da jeg mener at kunne fremsætte et sådant dagsordensforslag allerede nu, vil jeg appellere til formanden om at overveje at sætte dette forslag til afstemning først, fordi jeg skønner, at det, hvis man skal stemme frit om disse ting – og det bør man – vil have de bedste muligheder for at samle det største flertal i dette ting. Det dagsordensforslag, jeg skal stille, fremsætter jeg på vegne af socialistisk folkeparti, det radikale venstre og Danmarks Retsforbund.

Det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget tilslutter sig FN's fordømmelse af Sovjetunionens invasion i Afghanistan og beklager det forværrede internationale klima, opfordrer tinget Sovjetunionen til at efterkomme FN's henstilling om at trække sine tropper tilbage fra Afghanistan.

Tinget går derefter over til næste sag på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Jørgen Junior (FP):

Der er fra forskellig side blevet stillet det spørgsmål: hvad er egentlig Sovjetunionens ønske, hvad er sådan set meningen? Og man har sagt, at nu må der endelig ikke lukkes nogen veje, nu skal vi stadig væk kunne forhandle med dem. For ligesom at kunne forstå, hvad Sovjetunionen vil, bør man en gang imellem læse, hvad Sovjetunionens leder selv udtaler. I en stor tale, som Leonid Bresjnev holdt i april 1974 på en Warszawapagtkonference, en tale, der er gengivet i Der Spiegel for den 7. januar 1980, sagde han det egentlig meget klart og tydeligt, og så behøver vi ikke have så forfærdelig store forventninger. Leonid Bresjnev sagde:

»Vi kommunister må i et stykke tid nu samarbejde med kapitalisterne. Vi har brug for deres landbrug og for deres teknologi. Men vi vil fortsætte vore massive rustningsprogrammer, og midt i 1980'erne vil vi være i stand til at føre en væsentlig aggressivere udenrigspolitik, således at vi kan vinde en klar overhånd over Vesten.«

Ja, det er sagt meget klart og tydeligt. Nu er vi selvfølgelig ikke nået til midt i 1980'erne, men der er ingen tvivl om Sovjetunionens intentioner. Derfor er det, således som det også er sagt fra alle ordførere til højre for socialdemokratiet, inklusive socialdemokratiets egen ordfører og regeringens talsmand, udenrigsministeren, naturligvis meget vigtigt, at vi bevarer og styrker det danske forsvar. Det er meget vigtigt, at vi ikke går ind på tanken om, at der overreageres. Det er der heldigvis heller ikke blevet sagt fra socialdemokratisk side, men det er blevet antydnet. De ting, der er blevet sagt klart og utvetydigt af socialdemokraterne, er dog væsentligere. Men der er ingen grund til at sige som hr. Gert Petersen, at nu kan høgene i Pentagon få USA til at optrappe og dermed måske påvirke de mere krigsliderlige i Vesten, at det er det, der ligesom kommer ud af Sovjets invasion. Der er ingen grund til at sige, at man overreagerer eller optrapper. Sovjetunionen har klart og tydeligt givet udtryk for, hvad man egentlig ønsker. Man ønsker en verdenskommunisme, og man ønsker den med vold. Man tager det et stykke hen ad vejen, det tager nogle årtier, men man har ikke fredelige hensigter.

Derfor er det vigtigt, at vi kan stole på USA, således som det også er blevet sagt at vi kan, men det er også vigtigt, at vi selv vi-